

Vlaams
Parlement

ingediend op **832** (2020-2021) – Nr. 2
22 juni 2021 (2020-2021)

Verslag

namens de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
uitgebracht door Klaas Sloomans en Karin Brouwers

over het ontwerp van decreet

tot wijziging van het decreet van 27 maart 2009
betreffende radio-omroep en televisie,
wat betreft de gedeeltelijke omzetting
van richtlijn (EU) 2018/1972
van het Europees Parlement
en de Raad van 11 december 2018
tot vaststelling van het Europees wetboek
voor elektronische communicatie

Samenstelling van de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media:

Voorzitter: Elisabeth Meuleman.

Vaste leden:

Cathy Coudyser, Marius Meremans, Freya Perdaens, Wilfried Vandaele, Manuela Van Werde;
Filip Brusselmans, Johan Deckmyn, Klaas Sloomans;
Karin Brouwers, Orry Van de Wauwer;
Steven Coenegrachts, Stephanie D'Hose;
Elisabeth Meuleman, Jeremie Vaneekhout;
Hannes Anaf.

Plaatsvervangers:

Andries Gryffroy, Kathleen Krekels, Philippe Muyters, Kris Van Dijck, Karl Vanlouwe;
Immanuel De Reuse, Jan Laeremans, Ilse Malfroot;
Maaïke De Rudder, Tinne Rombouts;
Els Ampe, Bart Tommelein;
Björn Rzoska, Tine Van den Brande;
Katia Segers.

Toegevoegde leden:

Tom De Meester.

Documenten in het dossier:

832 (2020-2021) – Nr. 1: Ontwerp van decreet

INHOUD

I.	Algemene bespreking	4
1.	Toelichting	4
1.1.	Situering	4
1.2.	Openbare raadpleging	4
1.3.	Ondernemingen met aanmerkelijke marktmacht.....	5
1.4.	Versterking van de rol van BEREC.....	6
1.5.	Must carry	6
1.6.	Evaluatie	6
1.7.	Besluit.....	7
2.	Bespreking in de commissie	7
2.1.	Klaas Slootmans	7
2.2.	Karin Brouwers.....	8
2.3.	Wilfried Vandaele.....	8
2.4.	Katia Segers	9
2.5.	Minister Benjamin Dalle	9
II.	Artikelsgewijze bespreking en stemming.....	11
III.	Eindstemming	11
	Gebruikte afkortingen	12

Op donderdag 17 juni 2021 behandelde de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie, wat betreft de gedeeltelijke omzetting van richtlijn (EU) 2018/1972 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2018 tot vaststelling van het Europees wetboek voor elektronische communicatie.

(Deze commissievergadering werd als videconferentie georganiseerd.)

I. Algemene bespreking

1. Toelichting

1.1. Situering

Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd en Media, noemt het voorliggende ontwerp van decreet de tweede grote aanpassing van het Mediadecreet in de huidige regeerperiode, na de omzetting van de AVMD-richtlijn eerder in 2021 (*Parl.St.* VI.Parl. 2020-21, nr. 644/5). Deze keer is de materie overwegend technisch.

Hoewel technisch, is het ontwerp van decreet wel essentieel. In het mediabeleid van minister Dalle is digitalisering een speerpunt. Met betrekking tot de openbare omroep, de crossmedialiteit, het radiodossier, het relanceproject enzovoort staat digitalisering steeds centraal. Een sterke Vlaamse mediasector is alleen mogelijk door daarin een frontrunner te zijn.

Het EWEC vormt het nieuwe Europese regelgevende kader voor telecommunicatie en speelt daarmee in de backoffice van de mediasector een cruciale rol. Over het 5G-dossier heeft de commissie het al herhaaldelijk gehad. Op federaal niveau is het nog wachten op een advies van de Raad van State daarover. Minister Dalle hoopt dat de uitrol van 5G in 2022 een feit zal worden.

De telecommunicatiesector is dus bepalend voor de mediabedrijven en -gebruikers. Aan het einde van de jaren 1990 is die sector in Europa geliberaliseerd. Het EWEC is een nieuwe stap in het eenmakingsproces en de systematisering van de Europese teksten die van toepassing zijn op de telecommunicatiesector. Het is tot stand gekomen in fasen, met de eerste stap in 2002, de tweede in 2009 en nu dus de derde stap. De Europese regels voor telecommunicatie bleken immers niet meer aangepast te zijn aan de noden van de digitale economie en samenleving. Het EWEC behelst de samenvoeging, consolidatie en actualisering van de belangrijkste Europese regels betreffende de elektronische communicatie.

De inhoud van de diensten die op basis van elektronische communicatie geleverd worden, regelt het EWEC niet. Wel bevat het regels over onder meer elektronische communicatienetwerken en -diensten, het gebruik van het spectrum en nummers, en de bescherming van de eindgebruikers. Voor al deze elementen is de Vlaamse Gemeenschap slechts gedeeltelijk bevoegd. Het gaat daarnaast ook om federale bevoegdheid. Vandaar dat het voorliggende ontwerp van decreet tot een gedeeltelijke omzetting van het EWEC strekt. De Vlaamse Regering heeft ter zake nauw contact onderhouden met de federale overheid.

1.2. Openbare raadpleging

De eerste belangrijke hervorming die minister Dalle aankondigt, betreft de verplichte openbare raadpleging, waarover het EWEC verschillende bepalingen bevat. Dit heeft gevolgen voor alle gebruikers die hierop een impact beogen, en zal dus een grotere betrokkenheid mogelijk maken. Zo legt artikel 18 van het EWEC een

openbare raadplegingsprocedure op bij een wijziging van de rechten, voorwaarden en procedures voor het aanbieden van elektronische communicatienetwerken of -diensten, van de gebruikersrechten voor radiospectrum, of van de rechten om faciliteiten te installeren. Artikel 55 bevat een openbare raadplegingsprocedure bij een beperking van het aantal te verlenen gebruiksrechten voor het radiospectrum.

De omzetting van die bepaling gebeurt in uitvoering van advies 67.607/3 van de Raad van State van 13 juli 2020. De Raad van State maakt daarin zelf de koppeling tussen de twee bovenvermelde artikelen van het EWEC.

In het kader van de erkenningsprocedure van de landelijke radio-omroeporganisaties zijn al twee openbare raadplegingen georganiseerd zonder dat dit was geformaliseerd in het Mediadecreet en zijn uitvoeringsbesluiten. Door de omzetting van deze bepaling in het Mediadecreet en door het bijhorende uitvoeringsbesluit zullen deze procedures van openbare raadpleging volgens vastgestelde modaliteiten worden georganiseerd. Het kan de voorspelbaarheid, transparantie en rechtszekerheid alleen maar ten goede komen, besluit de minister.

1.3. Ondernemingen met aanmerkelijke marktmacht

Marktmacht is een ander belangrijk aspect van het voorliggende ontwerp van decreet, vervolgt minister Dalle. Het Mediadecreet kent de VRM de mogelijkheid toe om na een marktanalyse verplichtingen op te leggen aan ondernemingen met een aanmerkelijke marktmacht. De bepalingen over de marktanalyse met betrekking tot elektronische communicatienetwerken en -diensten, en over verplichtingen – met het oog op het herstel van de concurrentie – aan ondernemingen met aanmerkelijke marktmacht, worden nu geactualiseerd. De VRM-bevoegdheden en de informatie-uitwisseling van de Vlaamse regulator met de Europese Commissie worden aan de nieuwe regels aangepast. Natuurlijk blijven bepaalde bestaande verplichtingen ter zake in het Mediadecreet behouden. Andere worden licht gewijzigd. Ten slotte worden er ook nieuwe verplichtingen toegevoegd, waarvan de minister er enkele zal toelichten.

De VRM zal om de daadwerkelijke mededinging op de geanalyseerde markten te verzekeren, eerst onderzoeken of op deze markt:

- toetredingsbelemmeringen bestaan;
- er geen vooruitzicht is op daadwerkelijke mededinging;
- het marktfalen niet met het mededingingsrecht kan worden opgelost.

Indien deze drie criteria inderdaad van toepassing blijken, moet de VRM aanduiden welke ondernemingen op die markt aanmerkelijke marktmacht bezitten. Dan zal hij die ondernemingen met het oog op het herstel van de daadwerkelijke mededinging een of meer verplichtingen opleggen zoals opgesomd in artikel 192/1 tot en met 192/7 en artikel 192/11 van het Mediadecreet. Indien er voldoende mededinging blijkt te bestaan, legt de VRM geen verplichtingen op of trekt hij eerder opgelegde verplichtingen in.

Over zijn beslissingen in verband met het aanduiden van ondernemingen met aanmerkelijke marktmacht en in verband met het intrekken van verplichtingen moet de VRM de Belgische Mededingingsautoriteit raadplegen, die op dat vlak een belangrijke verantwoordelijkheid draagt. Over andere onderwerpen kan de VRM op eigen initiatief het advies van de BMA vragen.

Naast het voorgaande kan de VRM bij nieuwe marktontwikkelingen ook bestaande verplichtingen evalueren, wijzigen of intrekken. Die mogelijkheid is nieuw.

Nu al bepaalt de VRM de relevante geografische markten. Na de omzetting van het EWEC zal hij ook een openbare raadpleging moeten organiseren indien hij een

markt wil definiëren die afwijkt van de EC-aanbeveling met betrekking tot het definiëren van markten voor producten en diensten.

Vervolgens vermeldt minister Dalle een nieuwe taak voor de VRM. De Vlaamse regulator zal samen met andere nationale regulerende instanties de marktanalyse moeten uitvoeren als de EC transnationale markten heeft gedefinieerd.

Een belangrijke nieuwigheid is voorts dat de VRM ondernemingen met aanmerkelijke marktmacht zal kunnen verplichten om de uitrol van een nieuw netwerk met zeer hoge capaciteit open te stellen voor mede-investeringen voor andere aanbieders van elektronische communicatienetwerken of -diensten. De VRM kan de aangeboden mede-investeringsafpraak bindend maken indien ze aan een aantal voorwaarden voldoet. In dat geval legt hij geen extra verplichtingen op aan het nieuwe netwerk met zeer hoge capaciteit, op voorwaarde dat met minstens één partner een mede-investeringsovereenkomst is gesloten. Het doel van het niet-opleggen van extra verplichtingen is de aanleg stimuleren van netwerken met een zeer hoge capaciteit.

1.4. Versterking van de rol van BEREC

BEREC is het orgaan van Europese regulerende instanties voor elektronische communicatie. Daaraan heeft de Europese wetgeving voor bepaalde aspecten de opdracht gedelegeerd om het nieuwe regelgevende kader te verduidelijken. In andere gevallen komt die opdracht aan de Europese Commissie toe. Daartoe moeten BEREC en de EC richtsnoeren of aanbevelingen aannemen. In vele gevallen is dat ook gebeurd. Nationale regelgevende instanties moeten met die richtsnoeren of aanbevelingen zoveel mogelijk rekening houden en kunnen er slechts uitzonderlijk en mits grondige motivering van afwijken.

Om af te wijken van de EC-aanbeveling inzake relevante markten voor producten en diensten, is opnieuw een openbare raadpleging en een notificatie bij de EC en BEREC vereist.

1.5. Must carry

Artikel 185 van het Mediadecreet bevat de must-carrybepaling. Daardoor zijn dienstenverdelers die gebruikmaken van netwerken die voor een significant aantal eindgebruikers het belangrijkste middel zijn om tv-programma's te ontvangen, verplicht om de VRT maar ook de regionale omroepen door te geven. Dat is voor de betrokken omroepen een belangrijke garantie. Het huidige artikel 185 bepaalt dat de periodieke evaluatie van de netwerken met must-carryverplichtingen om de drie jaar moet plaatsvinden. Na de EWEC-omzetting wordt dit om de vijf jaar.

1.6. Evaluatie

De Europese wetgever heeft een clause opgenomen met betrekking tot de vijfjaarlijkse evaluatie van het gehele regelgevingskader. De eerste deadline voor de evaluatie van het EWEC is 21 december 2025.

Daarnaast komen er uiterlijk op 21 december 2021 en vervolgens om de drie jaar twee specifieke evaluaties door BEREC. Het betreft ten eerste een advies over de voorwaarden waaronder elektronische communicatienetwerken en -diensten worden aangeboden, en de effecten van die voorwaarden op de interne markt. Het tweede advies gaat over de markt- en technologische ontwikkelingen met betrekking tot de verschillende soorten elektronische communicatiediensten en de gevolgen van die ontwikkelingen voor de eindgebruiker.

In opvolging van de twee BEREK-adviezen kan de EC desgevallend een wetgevingsvoorstel tot wijziging van de betrokken bepaling indienen.

1.7. Besluit

Minister Dalle besluit dat de wijzigingen in het voorliggende ontwerp van decreet vooral betrekking zullen hebben op de VRM-opdracht. Zijn kabinet en het Departement CJM hebben bij de voorbereiding van het ontwerp van decreet dan ook geregeld de VRM betrokken.

2. Bespreking in de commissie

2.1. Klaas Sloomans

Klaas Sloomans maakt gewag van een technisch decreet, met reikwijdte in verschillende richtingen en met een lange voorgeschiedenis. Zeker op Europees en mogelijk op Vlaams niveau is er heel wat lobbywerk mee gepaard gegaan. Het commissielid vermeldt de voorzichtige en begrijpelijke stimulering van DAB+, de 5G-uitrol met het vooruitzicht op fiscale stimuli, de creatie van de Gigabit Society, de privacyregels, en vooral de extra opdracht voor de VRM en de aanpassing aan de must-carrybepalingen. Met andere woorden: het bereik is breed, maar in dit digitale tijdperk vindt Klaas Sloomans het wel vanzelfsprekend dat het regelgevende kader in overeenstemming wordt gebracht met de nieuwe realiteit. Het einddoel moet erin bestaan dat de gebruiker zich verzekerd weet van een maximum aan kwaliteit en privacy tegen een zo correct mogelijke prijs. Met dat argument voor ogen heeft de Europese fractie van Vlaams Belang zich in 2018 niet tegen het EWEC verzet.

Met bepaalde opmerkingen uit de adviezen van de SARC en de Raad van State heeft de Vlaamse Regering geen rekening gehouden. De Sectorraad Media van de SARC onthaalt het nieuwe arsenaal aan middelen van de VRM tegen marktverstorende ontwikkelingen positief, maar signaleert een praktisch probleem met de uitvoerbaarheid. In de impactanalyse in de memorie van toelichting maakt minister Dalle gewag van een budgetneutrale operatie, maar klopt dit wel voor de VRM? Zonder extra middelen zal de VRM het moeilijk krijgen om die nieuwe taken naar behoren te vervullen.

Het Vlaamse regeerakkoord en de beleidsnota Media van minister Dalle hebben daarop al ingespeeld door de VRM twee extra vte toe te kennen. De vacatures zijn gepubliceerd. Zijn ze ook al ingevuld? Zullen twee vte volstaan om die nogal ruime extra bevoegdheden aan te kunnen?

In de voorgestelde wijzigingen aan artikel 207 van het Mediadecreet worden de verwijzingen naar kabel- en etheromroepnetwerken vervangen door de correctere term elektronische communicatienetwerken. NORTV heeft in dat verband opgeroepen tot een verplichting ten aanzien van de distributeurs om voor de regionale omroepen evenveel bandbreedte voor te behouden als voor de nationale omroepen, aangezien ze nu noodgedwongen in een lagere kwaliteit uitzenden. Klaas Sloomans vraagt waarom het voorliggende ontwerp van decreet daar niet is op ingegaan. Minister Dalle heeft in zijn beleidsnota Media nochtans alle mogelijke aandacht en steun voor de regionale tv-omroepen aangekondigd, maar laat hier een kans liggen.

Wat must carry betreft, biedt artikel 114 van het EWEC de lidstaten de mogelijkheid om verplichtingen op te leggen. Vlaanderen doet dat met betrekking tot lineaire televisiediensten, maar niet met betrekking tot niet-lineaire televisiediensten. Gezien het toenemende belang van die laatste categorie noemt de SARC dat een gemiste kans. In de memorie van toelichting antwoordt de Vlaamse Regering dat

ze eraan werkt in de uitvoering van de AVMD-richtlijn. Daarin zou een dergelijke doorgifteverplichting dan overwogen kunnen worden. Klaas Sloomans polst naar de interpretatie die de regering voor ogen heeft van 'het kan overwogen worden'. Komt er een verplichting of komt er geen verplichting?

Al sinds eind 2018 is de Vlaamse Regering op de hoogte van de verplichting om EWEC-bepalingen in Vlaamse regelgeving om te zetten. Klaas Sloomans betreurt dan ook dat deze nog net voor het zomerreces snel door het parlement worden gejaagd. Minister Dalle heeft het terechte voornemen om ten laatste in 2022 een brede herziening van het Mediadecreet door te voeren. Dan was de EWEC-omzetting toch beter in dat kader gebeurd, zoals ook de Raad van State adviseert. De huidige aanpak is een saucissonering van het wetgevende werk, waardoor het algemene overzicht verloren raakt. In de memorie van toelichting geeft minister Dalle dat eigenlijk ook schoorvoetend toe. Hij wijst op de hoogdringendheid aangezien de omzetting al eind 2020 voltooid had moeten zijn.

2.2. Karin Brouwers

Karin Brouwers constateert dat Vlaanderen met het voorliggende ontwerp van decreet eindelijk het EWEC in zijn wetgeving kan omzetten. Dat had eigenlijk al op 21 december 2020 gebeurd moeten zijn, wat een zekere hoogdringendheid meebrengt. Europa heeft ons land daarvoor zelfs al in gebreke gesteld. Karin Brouwers is blij dat het ontwerp van decreet nu voorligt. Minister Dalle doet steeds zijn best om dergelijke opdrachten zo goed mogelijk uit te voeren, wat ook blijkt uit de overzichtelijke memorie van toelichting bij dit technische ontwerp van decreet. Het bevat uitgebreide replieken op de adviezen van de VTC, de Sectorraad Media van de SARC en de Raad van State. Zelf heeft Karin Brouwers ook nog enkele vragen om verduidelijking.

Zoals de minister ook vandaag heeft aangegeven, heeft de omzetting van de EU-richtlijn vooral impact op de werking van de VRM, die onder meer de aanmerkelijke marktmacht van ondernemingen zal moeten evalueren. Heeft de minister de VRM betrokken bij het ontwerp van decreet? Was de regulator akkoord met de artikelen die op hem van toepassing zijn? Welke bijdrage heeft hij geleverd aan de omzetting van het EWEC?

De memorie van toelichting maakt gewag van een mogelijk samenwerkingsakkoord tussen de federale staat en de gemeenschappen over de ECC-verplichting om één online-informatiepunt over raadplegingsprocedures op te richten. Karin Brouwers vraagt naar de stand van zaken van de onderhandelingen. Een dergelijk informatiepunt bestaat immers nog niet. Wie krijgt de opdracht? Hoe zullen de online-organisatie en de bekendmaking bij de bevolking in hun werk gaan?

Sommige SARC-leden vragen om de must-carryverplichting uit te breiden naar de niet-lineaire diensten. Wat is het standpunt van de minister?

De CD&V-fractie zal dit ontwerp van decreet goedkeuren, al was het maar om de hoogdringendheid, geeft Karin Brouwers ten slotte aan. Vandaar ook dat het nu moet gebeuren, en niet in de latere algemene hervorming van het Mediadecreet.

2.3. Wilfried Vandaele

Wilfried Vandaele heet de voorliggende nuttige en noodzakelijke wijziging aan de regelgeving welkom. Deze roept mogelijk interessante nieuwe instrumenten in het leven. Ze brengt voor de VRM wel een nieuwe handhavingsopdracht mee. Vlaanderen verwacht veel van de jongens en meisjes van de VRM, maar heeft dat recht ook.

Het commissielid is tevreden dat het principe van must carry overleind is gebleven in het evoluerende medialandschap. Europa houdt er nog aan vast. Voor Nederland en Vlaanderen is het steeds een nuttig instrument gebleken om het doorgeven van elkaars openbare omroepen te blijven garanderen.

Het aantal Vlaamse kijkers van Nederlandse televisieomroepen is de jongste decennia aanzienlijk afgeslankt. De VRT had vroeger zelfs nog meer succes in Nederland dan omgekeerd. Heeft de minister een beeld van die evolutie? Misschien is een schriftelijke vraag de beste manier om er een overzicht van te krijgen, oppert Wilfried Vandaele, die zich afvraagt of dit nog een goede motivering blijft om de must carry te behouden en eventueel te versterken.

2.4. Katia Segers

Katia Segers hoort haar collega's het decreet technisch noemen, maar wil dat er geen misverstand bestaat over het belang ervan. "The medium is the message", zei Marshall McLuhan. Dat de technologie mee de inhoud van het mediagebruik bepaalt, is in deze tijd waarin iedereen van 's morgens tot 's avonds in de media leeft, van groot belang.

Karin Brouwers ziet in de Europese aanmaning een verplichting om rap dit ontwerp van decreet goed te keuren, maar dat kan volgens Katia Segers de bedoeling niet zijn. Het Vlaams Parlement moet kwaliteitsvol decretaal werk afleveren. De Europese richtlijn bestaat immers al sinds 11 december 2018. De voorliggende omzetting komt dus ruim twee jaar daarna.

Net als Klaas Slootmans sluit Katia Segers zich aan bij de suggestie van de Raad van State om het Mediadecreet in één beweging aan te passen. Ze spreekt van een gemiste kans door eerst deze omzetting in orde te brengen, en in een latere fase de geplande uitgebreide aanpassing van het Mediadecreet. Op zich vindt Katia Segers de hervorming tot een technologie-neutraal Mediadecreet een heel terechte doelstelling, maar die zou beter niet in etappes worden voltrokken. De Europese aanmaning maakt dat nu echter onmogelijk.

Ook Katia Segers polst naar de plannen van de minister over een eventuele uitbreiding van must carry naar niet-lineaire diensten.

Het commissielid sluit zich eveneens aan bij de vraag van Wilfried Vandaele over de Vlaams-Nederlandse samenwerking en BVN.

De VRM krijgt door het voorliggende ontwerp van decreet heel wat extra taken en verantwoordelijkheden om tegen marktversturende ontwikkelingen op te treden. Vooruit vraagt wat de minister daar dan tegenover wil stellen. Wilfried Vandaele vindt het goed dat de jongens en meisjes van de VRM hard moeten werken, maar zoiets moet haalbaar en ernstig blijven. Is minister Dalle bereid de VRM te versterken en daarin extra te investeren?

2.5. Minister Benjamin Dalle

Minister *Benjamin Dalle* gaat eerst in op de vraag over de taakstelling van de VRM. Hij erkent de impact van het ontwerp van decreet daarop, maar voegt toe dat de nieuwe taken slechts een sporadische uitvoering vergen. Zo hoeft de marktanalyse niet elk jaar te gebeuren. Bovendien heeft de regering aan de VRM wel degelijk extra middelen toegekend, namelijk voor twee extra werknemers. Dit gebeurde hoofdzakelijk in het kader van de AVMD-omzetting, maar daarbij stelde de regering toen al dat deze maatregel ook de impact van de EWEC-omzetting zou opvangen. Aan Klaas Slootmans bevestigt de minister dat de twee vte-vacatures intussen zijn

ingevuld met twee daadwerkelijke aanwervingen. De twee nieuwe werknemers zijn al in dienst bij de VRM.

Op de verschillende vragen over must carry voor niet-lineaire diensten kan de minister vandaag nog niet antwoorden. Deze kwestie is niet eenvoudig en behoeft een grondig onderzoek. Mochten de commissieleden er al een duidelijke visie op hebben, dan interesseert die de minister. Ze mogen erop rekenen dat hij er duidelijkheid over zal brengen van zodra dit mogelijk wordt.

Sommige commissieleden hadden opmerkingen over de aanpak, met eerst de AVMD-omzetting, nu de EWEC-omzetting en later nog meer aanpassingen aan het Mediadecreet. "A chaque jour suffit sa peine", is een toepasselijk Frans gezegde. De Vlaamse Regering boekt hier stap voor stap vooruitgang in belangrijke projecten, en doet dat niet met één wetgevend mastodontinitiatief. Het nadeel van die aanpak is dat sommige bepalingen twee keer moeten worden aangepast, wat inderdaad niet ideaal is. Het voordeel is dat de regering daarmee heel doelgericht te werk kan gaan, met de juiste stap op het juiste moment.

Wel spreekt minister Dalle uitdrukkelijk tegen dat het om haastwerk zou gaan. De voorbereiding door het departement en de antwoorden op de adviezen geven blijk van grote ernst en grondigheid. In het anderhalf jaar dat de huidige regeerperiode – in allesbehalve evidente omstandigheden – loopt, heeft de minister al twee aanpassingen aan het Mediadecreet moeten doorvoeren. Daarvoor beschikt hij met zijn media-administratie over een klein maar performant team. Ook zijn kabinet heeft erg hard gewerkt om de twee ontwerpen van decreet tijdig af te werken met alle nodige adviezen en onderbouwde reacties daarop.

Dat de Vlaamse Regering het ontwerp van decreet nu heeft ingediend, is ook ingegeven door de inbreukprocedure vanwege Europa. De hele Vlaamse Regering, en niet in het minst de minister-president, vindt het een grote prioriteit om werk te maken van de Europese omzettingen, gezien het grote belang dat de regering hecht aan de toepassing in Vlaanderen van het Europese gelijke speelveld. Van haastwerk is echter geen sprake, integendeel.

Op de opmerking van NORTV heeft de Vlaamse Regering geantwoord in punt 34, 1.7, van de memorie van toelichting. De regering heeft de vraag van die organisatie om meer bandbreedte grondig bekeken, maar besloten dat dit aspect in wezen een onderdeel uitmaakt van de commerciële onderhandelingen tussen de betrokken partijen.

Karin Brouwers polste naar de manier waarop de VRM bij de voorbereiding van het ontwerp van decreet is betrokken. De meeste bepalingen daarin hebben inderdaad betrekking op de opdracht van de regulator. De regering heeft verschillende overlegmomenten met de VRM gehad en waar nodig op zijn vraag enkele aanpassingen doorgevoerd. De belangrijkste bekommernis van de VRM was dat de formuleringen in het ontwerp van decreet zo dicht mogelijk zouden aansluiten bij het EWEC. Daar heeft de Vlaamse Regering dan ook voor gezorgd.

Hetzelfde commissielid had een vraag over de samenwerkingsovereenkomst tussen de federale staat en de gemeenschappen over de verplichte oprichting van een eengemaakt informatiepunt voor raadplegingsprocedures. Intussen heeft de Vlaamse Gemeenschap daarover inderdaad al overleg gepleegd met de federale overheid. De website van het BIPT blijkt al een link te bevatten naar alle raadplegingsprocedures met betrekking tot marktanalyses. Die verplichting bestond al eerder. België is tot nu toe nooit over dat informatiepunt aangesproken. Minister Dalle gaat ervan uit dat de scope van het betreffende artikel in het EWEC verder reikt dan alleen de artikelen met betrekking tot de marktanalyses. Het gaat ook over raadplegingen in het kader van gebruiksrechten op het radiospectrum,

bijvoorbeeld aanpassingen aan het frequentieplan. Naar die raadplegingen bevat de BIPT-website nog geen link. Het BIPT heeft recent voorgesteld om die toe te voegen opdat ons land zou voldoen aan artikel 23, punt 3, van het EWEC. Dat valt nog verder te onderzoeken, maar minister Dalle vermoedt dat het een goede aanpak zou zijn.

Cijfers over hoe vaak Vlamingen naar Nederlandse omroepen kijken, heeft minister Dalle niet voorhanden. Intuïtief gaat hij er wel van uit dat een mindere aandacht voor de Nederlandse televisie geen mindere aandacht voor Nederland zelf hoeft te impliceren, noch een mindere verbondenheid tussen Nederland en Vlaanderen. Die verbondenheid vormt ook in het mediabeleid van minister Dalle een belangrijk gegeven. Hij wijt het afnemende marktaandeel van Nederlandse omroepen in Vlaanderen veeleer aan het sterke aanbod van de Vlaamse omroepen, zowel de VRT als de private organisaties, sinds de jaren 1980. Uit zijn jeugd herinnert minister Dalle zich hoe populair het NOS-Jeugdjournaal vroeger wel was in Vlaanderen. De oprichting van Ketnet en Karrewiet heeft die populariteit echter sterk doen afnemen. Bij gelegenheid wil de minister zeker samen met de commissie naar die cijfers kijken.

Over de stopzetting van het oude samenwerkingsakkoord met BVN op 31 december 2020 heeft minister Dalle al eerder met de commissie van gedachten gewisseld. Over het vervolg verwacht hij de komende maanden meer duidelijkheid te brengen. Er zijn verdere VRT-investeringen in het vooruitzicht om die band niet te verliezen.

II. Artikelsgewijze bespreking en stemming

Artikel 1 tot en met 43

Artikel 1 tot en met 43 worden eenparig aangenomen met 11 stemmen.

III. Eindstemming

Het ontwerp van decreet wordt eenparig aangenomen met 11 stemmen.

Elisabeth MEULEMAN,
voorzitter

Klaas SLOOTMANS
Karin BROUWERS,
verslaggevers

Gebruikte afkortingen

AVMD	audiovisuele mediadiensten
BEREC	Body of European Regulators for Electronic Communications
BIPT	Belgisch Instituut voor Postdiensten en Telecommunicatie
BMA	Belgische Mededingingsautoriteit
BVN	Het Beste van Vlaanderen en Nederland
CJM	Cultuur, Jeugd en Media
DAB	digital audio broadcasting
EC	Europese Commissie
ECC	Europees Centrum voor de Consument
EWEC	Europees wetboek voor elektronische communicatie
NORTV	Niet-Openbare Televisieverenigingen Vlaanderen vzw
NOS	Nederlandse Omroep Stichting
SARC	Strategische Adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
VRM	Vlaamse Regulator voor de Media
VRT	Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie
VTC	Vlaamse Toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens
vte	voltijdsequivalent/voltijdequivalent